

't Zal je maar gebeuren Beperkt

Tijdens een hapering van een lollymachine raakte Peter Soeters een duim kwijt. Omdat het bedrijf daarna failliet ging, raakte hij ook zijn werk en zijn passie kwijt. De letselschadeuitkering die de bond voor hem regelde is een schrale troost.

Hij leerde er het vak. Bij de zoetwarenfabriek waarvan hij de naam liever niet noemt. Hij hoopt er nog eens terug te keren. Lolly's, wijnballen, zuur- en kaneelstokken: hij maakte ze met veel plezier en inzet. Peter Soeters is een echte ambachtsman. Eerder werkte hij veertien jaar als banketbakker in de chocolade. "Ik houd van dat handwerk."

Nu werkt Peter Soeters (45) als monsternemer voor laboratoria en rijdt hij stad en land af om proeven te nemen en af te leveren. "Ik ben al lang blij dat ik middenin de crisis weer aan het werk kwam. Omdat ik nu de hele dag alleen op pad ben, mis ik het werken met collega's wel."

In 2008 kwam Soeters in dienst bij de snoepfabriek. Als meewerkend voorman gaf hij medeleiding aan zo'n 30 medewerkers in de productiehal. Hij vertelt hoe hete plakken suiker van 30 tot 35 kilo op de koeltafel werden gelegd. Waar ze werden bewerkt, gekneed en in de juiste kleurencombinaties gegoten alvorens de machine in te gaan. Bij de lollymachine ging het op maandag 3 juli 2009 mis. De machine haperde, er was geen noodstop, een stokje viel niet goed. Soeters probeerde het te corrigeren. De bewegende delen raakten zijn rechterhand. "Ik voelde iets vreemds. Mij handschoen was ik kwijt. Het bloedde als een rund. Mijn eerste reactie was mijn afgerukte duim te zoeken. Zodat die er later weer aangezet kon worden."

Urenlange operatie

Soeters werd naar het ziekenhuis in Rotterdam gebracht. Het stukje duim was te plat om er nog iets mee te kunnen, vertelden de artsen hem. Ze konden hem wel op de wachtlijst zetten voor een operatie waarbij een teen aan zijn hand zou worden gezet. "In februari 2010 was ik aan de beurt", vertelt Soeters, terwijl hij koffie op tafel zet. Hij heeft er handigheid in gekregen zijn rechterhand onopvallend te verbergen. "De operatie duurde uren. Erna was het spannend of de teen zou afsterven. Na negen dagen mocht ik het ziekenhuis verlaten."

De operatie was geslaagd. Maar sindsdien heeft Peter Soeters veel last van brandende zenuwpijn in zijn linkervoet. Lang staan lukt niet en zaalvoetballen, kan hij al helemaal vergeten. Daarnaast is de functie van zijn rechterhand sinds het ongeluk beperkt. Fijne bewegingen lukken niet meer.

Maar Soeters houdt niet van stilzitten. Na zijn revalidatie ging hij snel weer aan het werk. Als planner kon hij op kantoor reïntegreren. Ook werkte hij gedeeltelijk in de productie. Soeters kreeg de mondelinge toezegging dat hij later als kwaliteitsmanager aan de slag zou kunnen, een nieuwe functie. Maar zover kwam het niet. Het ging steeds slechter met het bedrijf. In 2011 ging de snoepfabriek, nadat de suikersilo's waren leeg gedraaid, failliet.

Staannd werk

Na een paar weken volgde een doorstart met een nieuwe eigenaar. "Ze draaiden al weer een paar weken toen ik een gesprek kreeg. Op dat moment waren veel goedkope krachten aan het werk. Ik kon terugkomen in de productie: staand werk. Maar omdat ik dat maar een beperkt aantal uren volhoud, heb ik voor mijn huidige werkgever gekozen.

Door het verlies van zijn baan was de impact van zijn arbeidshandicap extra groot. Soeters: "Vanwege dat letsel en de beperkingen aan voet en hand wist ik dat ik het verder wel kon

vergeten. Bij talloze sollicitaties merkte ik dat ik daarop werd afgewezen.” Via een oud-collega kon hij echter op tijdelijke basis bij het monsterbedrijf aan de slag. Daar werkte hij zich uit de naad. Om zich te bewijzen. “Maar na zestien maanden werd ik beloond met een vast contract. Weliswaar tegen een lager salaris dan in mijn vorige baan. Maar ik was heel blij ondanks de crisis en mijn letsel onder de pannen te zijn. Want het is heel moeilijk solliciteren met een vlekje.”

Kwetsbaarheid

“Het was een hele oude fabriek waar Soeters werkte”, zegt letselschaderegelaar Rob de Waal van FNV Bondgenoten. “Er was niet eens een noodstop op de machines. Ze hebben de boete van de Arbeidsinspectie betaald en aanpassingen aan machines gedaan. De reconstructie van de hand van mijn cliënt is redelijk geslaagd, maar hij heeft er wel beperkingen aan overgehouden. Dat heeft vast een rol gespeeld bij de doorstart in de nieuwe onderneming. Hij mocht niet mee. In de letselschaderegeling hebben we verlies aan inkomen, pensioenschade en zijn beperkingen meegenomen. Ook is zijn economische kwetsbaarheid deels gecompenseerd. Dat is een compensatie voor de nadelen die je ondervindt bij het solliciteren met een arbeidsbeperking.”

Het leven van Peter Soeters is sinds het ongeval compleet veranderd, zegt hij. “Liever had ik geen letsel en geen schadevergoeding gehad. Maar het is gebeurd. Je kunt het niet terugdraaien. Maar ik had het liefst had ik nog steeds in mijn oude vak gewerkt.”